

det, fordi man ikke havde Diet stærket for denne Ting. Det gjælder ikke for Husmænd alene, men for hele vor Landbostand, at man ikke har opfattet Sagen saa alvorlig, som den er og derfor ikke truffet Foranstaltninger til at bekæmpe den og forebygge Udførsel fra Landet, saa at Tøttet kan komme derfra, naar Sygdommen kommer frem. Jeg fastholder, at jeg ikke ønsker at gaa den Veie, som det ærede Medlem vil gaa. Jeg har givet mine Grunde derfor, og jeg ønsker ikke atter at opregne disse Grunde. — Til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (S. Sørensen) skal jeg sige, at naar det ærede Medlem nævnte det Kommissionsforslag, som er fremkommet i sin Tid, kan han ogsaa citere Adresser fra Dyr-læger, som jeg ogsaa har læst, men som jeg ellers ikke har mærket noget til. Det imponerer mig ikke videre. Hvad den Kommission, som jeg selv har nedsat, har udtalt, veed jeg selvfølgelig godt, men da jeg ikke har fulgt den her ved Lovforslaget, kan jeg selvfølgelig heller ikke følge den her i Thinget; og skjøndt jeg paastjønner meget, hvad Dyr-lægerne sige om Sygdommens Art og Helbredelsesmaade, mener jeg dog, at hvad det angaar, at kunne skjøne over, hvad der er politisk og økonomisk rigtigt i denne Sag, er Regjeringen og Rigsdagen nok saa kompetente, saa jeg bøier mig ikke der for Dyr-lægerens Skjøn. Det ærede Medlem mente, at jeg havde stillet mig velvilligt ikke blot ligeoverfor den specielle Forening, men ogsaa overfor Foreninger i Almindelighed overfor denne Sygdom, og det agter jeg freimdeles at gjøre. Naarlig ved stærket Dyr-lægetilsyn kan Staten gribe ind og udrette overordentlig Meget, og forsaavidt kan jeg give det ærede Medlem min Tilslutning paa dette Punkt, som jeg, naar jeg nærmere ser Forslaget, skal tage under Overveielse; men jeg kan ikke binde mig for Dieblisset. Forsaavidt skal jeg være meget villig til at give ham min Tilslutning. Det ærede Medlem drog endvidere den Slutning af et Sygdomstilfælde, som er omtalt af det ærede Medlem fra Halsborg Amt, at det ikke kunde nytte med disse Forsikringsforeninger; thi Vedkommende var bleven skudt ud af Foreningen. Jeg tror ikke, det er Tilfældet. Hvis jeg er rigtigt underrettet — og jeg har set Sagen — tror jeg, at det hang saadant sammen, at Vedkommende ikke var Medlem af nogen Forening, da Sygdommen udbrød, og det ærede Medlem vil indrømme, at det at være Medlem af Foreningen ved Sygdommens Udbrud og saa at komme ind i Foreningen, efter at Sygdommen er udbrudt, det er to vidt forskellige Ting. Naar en

Mand er i Foreningen ved Sygdommens Udbrud, maa man beholde ham der. Jeg ser ikke, at der er Noget i Veien for at danne Foreninger til Sygdommens Bekæmpelse. Naar Alle erkjende, at Sygdommen er udbredt og farlig, saa ligger det nær at danne Foreninger, særlig til Bekæmpelse af Tuberkulose; og det vil særlig interessere Meierforeninger og Andre. Naar det ærede Medlem nævnte, at vi skulle understøtte dem til Indkjøb af Dyr, og altsaa ogsaa skulle paase disse Dyrs Sundhedstilstand, saa siger jeg: Ja, vi understøtte dem til Indkjøb af Dyr, men vi forvente naturligtvis, at de Dyr, der ere kjøbt, ere sunde; og ikke let ere udsatte for Sygdommen — vi løbe det Fare i Dieblisset. Skjøndt jeg indrømmer, at vi ere i en prisværdig Udvikling i Retning af Tyreforeninger og Husdyravlforeninger, maa jeg sige, at det Hele kommer saa pludseligt og omsfattende, at der hos mig er nogen Frygt for, at der er Fare for, at man ikke kan faae de fortrinligste Dyr ind i disse Foreninger, og det er jo Meningen. Skulde de virkelig høine Avlen; saa maa de have de bedste Dyr, de kunne faae fat paa. Om det er muligt for Dieblisset, veed jeg ikke; men at Bevægelsen mere og mere gaar i det Spor, at det er Numer Græerne; man maa se at faa fat paa; er jeg overbevist om. Man maa ikke blot se at hytte sig for at faae Dyr, der ere udsatte for at faae Sygdommen, men finde sig i at bekæmpe den med alle de Midler, der staa til vor Raadighed, men man maa ikke vente, til Staten tager Sagen i sin Haand, thi saa bliver man stuffet.

N. Jensen: Ja, det er ikke gaaet mig, som det er gaaet det ærede Medlem, der talte for den ærede Minister, at jeg har fundet nogen stor Tilslutning til de Tanker, som ere udtalte fra Thingets Side. Jeg tvivler ikke om, at hvis vi vilde lade os nøie med det Dyr-lægetilsyn, som Ministeren udtalte sig for, kunde vi blive enige om Løven. Hvis vi ville have noget Alvorligt gjort for at bekæmpe den under § 10 nævnte Sygdom, saa maa vi have mere end Dyr-lægetilsyn, saa maa vi have nogen Støtte fra Statskassens Side; det er nemlig ikke, saaledes som den ærede Minister nævnte, blot et Landbrugs- eller Jordbrugs-Spørgsmaal — nei — her foreligger et Samfundsspørgsmaal. Det er ingen enkelt Stand, som ensidig her vil have sine Planer fremmet. Naar den ærede Minister er hange for at gaa med til selv en begrændset Statsunderstøttelse; da vil jeg sige, jeg ønsker ikke at gaa saavidt, som maatte Enkelte kunde ønske,